

ОСІНЬ

Настає вже осінь золота,
Листя покида гілки дерев,
До землі безшумно відліта,
І у дня хвилини ніч бере.

Сонце лагідно ще гріє вдень,
Та все холодніші вечори,
Літо бабине відходить без пісень,
Хоч кругом яскраві кольори.

Ляже по землі вночі туман,
Весь важкий, тягучий і сирий,
Заморозку зоровий обман
Все покриє ранньої пори.

Осінь ковдри стеле по землі
Із сухого листя і трави,
А вони зливаються в імлі
З фоном невиразної канви.

Урожай багатий восени,
А на нивах лиш рідка стерня
Ждатиме наступної весни
В холоді і сірості щодня.

З кожним днем похмуріше стає,

Морок ранні сутінки несуть,
Але настрої це нам не псує,
Бо колись і довгі дні прийдуть.

Осінь не завжди у красоті,
Та завжди прекрасна ця пора.
Все потрібне в нашому житті,
У всьому багато є добра.

Дата написання вірша: 2020-11-24